

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 25. srpna 2020 v trestní věci 1) obžalované T [redacted] D [redacted], narozené [redacted], 2) obžalovaného X [redacted] T [redacted], narozeného [redacted] a 3) obžalované T [redacted] D [redacted], narozené [redacted], stížnost státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mělníku proti usnesení Okresního soudu v Mělníku ze dne 27. května 2020, číslo jednací 14 T 26/2020-507, a rozhodl

takto:

Podle § 149 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu se napadené usnesení **ruší** a soudu I. stupně se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění

Napadeným usnesením okresní soud podle § 223 odst. 2, § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu **zastavil trestní stíhání obžalovaných** pro skutek, kterého se měli dopustit tím, že dne 2. 8. 2018 v době nejméně od 13.15 hodin do 14.05 hodin u jezera Lhota v obci Lhota, soudní okres Mělník, porušili svou rodičovskou odpovědnost, která je jim dána na základě § 858 občanského zákoníku, tím, že řádně nedbali na péči o zdraví svých nezletilých synů a zanedbali jejich ochranu, a to obžalovaná T [redacted] D [redacted] jako matka syna T [redacted] T [redacted] nar. [redacted] a obžalovaní X [redacted] T [redacted] a T [redacted] D [redacted] jako rodiče syna D [redacted] T [redacted], nar. [redacted], tím, že nezletilé chlapce nechali bez dozoru v bezprostřední blízkosti vodní hladiny jezera Lhota přes vědomí, že ani jeden z chlapců neumí plavat, a to konkrétně tím způsobem, že obžalovaný X [redacted] T [redacted] kolem 13:00 hodin odešel s oběma nezletilými chlapci k vodě s tím, že se s nimi bude koupat a při tom je hlídat, kdy nejpozději ve 13:15 hodin zanechal oba chlapce samotné na mělčině jezera v blízkosti břehu a odešel ke stolku, kde seděly T [redacted] D [redacted] (jeho manželka) a T [redacted] D [redacted] (švagrová) pro peníze a upozornil obě matky, že zanechal chlapce samotné u vody a jde pro pivo a zmrzlinu ke stánku s občerstvením, který se nacházel 24,5 metrů od vodní hladiny, přičemž v tu chvíli obě matky přebíraly zodpovědnost za nezletilé a dále po návratu obžalovaného od stánku, kdy se všichni tři obžalovaní v době od 13:23 hodin do 14:05 hodin navzájem fotili na pláži a nevěnovali pozornost svým dětem a museli si být vědomi, že v tu chvíli nejsou oba chlapci hlídání, a to obžalovaným X [redacted] T [redacted] nejméně od 13:15 hodin do 14:05 hodin a obžalovanými T [redacted] D [redacted] a T [redacted] D [redacted] nejméně od 13:23 hodin do 14:05 hodin, teprve poté ve 14:05 hodin obžalovaný zjistil, že se oba chlapci již nenacházejí u břehu jezera, vydal se zpět ke stánkům oznámit to oběma matkám a společně začali chlapce hledat, kdy následně ve 14:37 hodin byla volána Policie ČR s tím, že se oba nezletilí chlapci ztratili a při následné pátrací akci složkami Integrovaného záchranného systému byli oba chlapci T [redacted] T [redacted], nar. [redacted] a D [redacted] T [redacted], nar. [redacted], nalezeni potápěči hasičského záchranného sboru pod hladinou jezera utonulí, v němž je spatřován přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku, **nebot' bylo dosaženo účelu trestního řízení.**

Proti usnesení podala v zákonné lhůtě **stížnost státní zástupkyně**. Souhlasí s právním hodnocením soudu I. stupně, tedy, že obžalovaní zanedbáním dohledu zavinili smrt obou chlapců, čímž naplnili skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Přípouští, že situace obžalovaných – rodičů, kterým zemřelo dítě jejich vinou – je specifická a skutečně nemusí být dán veřejný zájem na jejich dalším trestním stíhání, když jejich čin nelze nijak zhojit a způsobenou škodu napravit. Namítá však, že použité zákonné ustanovení hovoří i o chování obviněného **po spáchání činu**, přičemž v daném případě obžalovaní svoji

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

vinu neuznali (do usnesení o zahájení trestního stíhání si podali stížnost, v rámci přípravného řízení nevypovídali a k hlavnímu líčení se nedostavili), přičemž prostřednictvím svého obhájce vinu neuznávali. Stěží proto lze usuzovat na sebereflexi obžalovaných. Za situace, kdy chování obviněného po spáchání činu je pro použití § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu obligatorní, její nesplnění použití uvedeného zákonného ustanovení vylučuje. Nadto stěžovatelka poukazuje na to, že se první soud nijak nevyřadil se situací obžalované T [REDAKCE] D [REDAKCE], která se v průběhu probíhajícího trestního stíhání dopustila další trestné činnosti, za kterou byla již pravomocně odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Teplicích, sp. zn. 4 T 160/2019. Z uvedených důvodů proto závěr prvního soudu nemůže obstát. Pokud měl soud za to, že je represe v trestním řízení nadbytečná, pak mohl zvolit jiný způsob, který trestní řád umožňuje a pro nějž by byly podmínky splněny. Z uvedených důvodů proto navrhuje, aby Krajský soud v Praze napadené usnesení zrušil v celém rozsahu a Okresnímu soudu v Mělníku uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal v rozsahu ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení a zákonnost řízení, jež vydání napadeného usnesení předcházelo, a dospěl k přesvědčení, že **stížnost je důvodná**.

Okresní soud v řízení provedeném v souladu s procesními předpisy provedl dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci. Na základě provedených důkazů správně uzavřel, že zanedbáním dohledu nezletilých došlo k jejich utonutí, což po právní stránce správně posoudil jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Potud se i stížnostní soud se závěry prvního soudu plně ztotožňuje.

Dle přesvědčení stížnostního soudu však nelze akceptovat jeho závěr o zastavení trestního stíhání obžalovaných za použití ustanovení § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu. V tomto směru se plně stížnostní soud ztotožňuje s pregnantně formulovanými námitkami státní zástupkyně. Ze spisového materiálu je skutečně zřejmé, že okresní soud **ne měl k dispozici procesně relevantní výpověď obžalovaných**, přičemž jejich postoj k projednávané věci se nalézacímu soudu nabízel skutečně toliko z odůvodnění stížnosti obžalovaných proti usnesení o zahájení trestního stíhání, v němž svůj podíl na smrti nezletilých odmítají, či zprostředkovaně od obhájce, který prezentoval jejich neměnný postoj k věci. Za této situace opravdu **nelze akceptovat závěr prvního soudu o naplnění účelu trestního stíhání**, zvláště pak, není-li z odůvodnění napadeného usnesení zřejmé, z čeho naplnění účelu trestního řízení okresní soud dovozuje. Byť se i stížnostní soud v zásadě s postojem prvního soudu ztotožňuje, neboť s ohledem na způsobený fatální následek opravdu nemusí být dán zájem společnosti na postihu obžalovaných, nelze akceptovat zvolení uvedeného procesního postupu pouze proto, že takový následek nastal. Není pochyb o tom, že zavinění smrti vlastního dítěte je tragédií, jejíž důsledky si lze stěží představit a skutečně smyslem součinnosti obžalovaných s orgány činnými v trestním řízení není veřejná prezentace jejich utrpení, na straně druhé je nutno přisvědčit námitkám stěžovatelky, že **díkce ustanovení § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu v daném případě skutečně naplněna nebyla**. Z uvedených důvodů proto nemohlo napadené usnesení obstát a **muselo být zrušeno**.

Úkolem prvního soudu proto v dalším řízení bude, pokusit se o provedení procesní výpovědi obžalovaných a zjištění jejich postoje k projednávané věci a poté po zhodnocení všech ve věci provedených důkazů a po vypořádání se se všemi námitkami uplatněnými v podané stížnosti (a to i ve vztahu k obžalované T [REDAKCE] D [REDAKCE] ve věci znovu rozhodnout. V souladu s návrhem stěžovatelky stížnostní soud uvádí, že bude na nalézacím soudu, aby zvážil, zda budou splněny zákonné podmínky pro již zvolený procesní postup, případně, dojde-li k závěru, že represe obžalovaných v trestním řízení je nadbytečná, aby případně zvolil jiný způsob, který trestní řád umožňuje a pro nějž by byly podmínky splněny.

Z uvedených důvodů proto bylo rozhodnuto, jak shora ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** žádný opravný prostředek přípustný.

Praha 25. srpna 2020

JUDr. Lucie Černá v. r.
předsedkyně senátu

